

Затертий натовпом в строкатому вбранні...

Михайло Лермонтов

1-е січня

Затертий натовпом в строкатому вбранні,
Коли, немов крізь сон, з'являються мені
І знов зникають щохвилини
При звуках музики, при шепоті пліток
Бездушні образи, позичені на строк, —
Добропорядності личини,

Коли торкаються холодних рук моїх
З недбалістю красунь розбещених міських
Безтрепетні й сміливі руки, —
Я зовні віддаюсь їх блиску й суєті,
Ховаючи в душі незаймані, святі
Минулих літ ледь чутні звуки.

І тільки-но на мить я думкою втечу
У світ юнацьких мрій, то пам'яттю лечу
В маєток наш, як вільна птиця;
Я жив там ще дитиною. А втім,
Все пам'ятаю я: високий панський дім,
Тут — сад тінистий, там — теплиця.

Укритий ряскою, дрімає наш ставок,
А за ставком село куриться — і димок
Туманом стелиться полями.
Проміння сонячне мереживо плете
У сутінках алей. І листя золоте
Шурхоче сухо під ногами.

І давніх почуттів я відгомін ловлю:
Я згадую тебе, я плачу і люблю,
Люблю тебе, дитяча мріє,
З очима, повними лазурі, мов моря,

З рожевим усміхом, як вранішня зоря,
Що десь за гаєм пломеніє.

Так — царства дивного володар — я один
Провів багато радісних годин,
І пам'ять їх жива донині
Під гнітом пристрастей і сумнівів тяжких,
Як свіжий острівець, що поміж хвиль морських
Цвіте відважно в самотині.

Коли ж, отямившись, обман я впізнаю,
І регіт натовпу замріяність мою
Зганьбить з розв'язністю пустою,
Як хочеться мені віддячить за плітки,
Зухвало кинувши у очі ці рядки,
Облиті злістю й гіркотою!..

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича